

CBE 046-2014**tentamencijfer**

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X te Groningen, hierna ook te noemen appellante, die tevens de belangen behartigt van 11 anderen.

en

de Examencommissie van de faculteit economie en bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de tentamenuitslag van het vak Business Research Methods (BRM)

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de Examencommissie Rechtsgeleerdheid tegen de vaststelling van het tentamencijfer van de voor het door appellante gemaakte tentamen BRM van 23 januari 2014, waarbij aan appellante een onvoldoende is toegekend.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 22 mei 2014 waarbij appellante is verschenen alsmede de heer A. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van Y en Z, respectievelijk voorzitter en secretaris.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante maakt op 23 januari 2014 het tentamen BRM. Appellante behaalde een onvoldoende voor dit tentamen. Bij brief van 8 maart 2014, ontvangen op 13 maart 2014 dient appellante een beroepschrift in namens 15 anderen bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het tentamencijfer. Op 4 april 2014 vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking wordt echter niet bereikt, waarop verweerder op 7 april 2014 een verweerschrift indient. Van de 15 studenten wordt een machtiging overgelegd aan het College, zodat appellante Y enkel namens deze studenten kan optreden.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer. Het tentamen BRM is niet representatief geweest. Na de herkansing was ongeveer 90% van de studenten gezakt, waarvan bijna de helft een klacht heeft ingediend. Vervolgens heeft verweerder geen gedegen onderzoek verricht naar aanleiding van deze klachten over de moeilijkheidsgraad van het multiple-choice gedeelte in vergelijking met oudere tentamens. Verweerder heeft alleen de statistieken vergeleken en niet naar de inhoud van het tentamen gekeken. Voorts was er te weinig tijd beschikbaar om de multiple-choice vragen te beantwoorden. Volgens verweerder is dit niet het geval. Studenten die actief meegedaan hadden aan tutorials zouden genoeg tijd hebben volgens verweerder. Appellante vindt dit slechts een aanname die niet controleerbaar is. Ook hadden sommige studenten te weinig tijd omdat het lokaal waar het tentamen werd afgenomen niet duidelijk was aangegeven in het tentamengebouw, waardoor zij te laat op de juiste locatie arriveerden. Het vak BRM maakt deel uit van een PreMsc Programma. Indien studenten BRM niet halen, betekent dit dat studenten de opleiding moeten verlaten. Tot slot verzoekt appellante om het bestreden besluit te vernietigen en verweerder op te dragen dat het multiple-choice gedeelte van het tentamen opnieuw wordt onderzocht op basis van representativiteit en te vergelijken met tentamens van andere jaren, waarbij de statistieken van de eerste kans niet mee worden genomen in het onderzoek.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd.

De opzet van het Pre-Msc Programma is dat studenten in de gelegenheid worden gesteld binnen een jaar aan te tonen dat zij voldoende bekwaamheden hebben om het Pre-Msc Programma af te ronden en vervolgens het Msc Programma, waarbij de vakken Mathematics en BRM de kernvakken vormen. Het slagingspercentage van het tweede kans was 35%. Dit is geen ongebruikelijk (laag)percentage voor een hertentamen gegeven dat de “kwaliteit” van studenten bij een hertentamen gemiddeld lager is dan bij een eerste tentamen. Uiteindelijk is in het studiejaar 2013-2014 voor BRM in totaal meer dan 87% van de studenten geslaagd. Dat is een zeer acceptabel percentage.

Verweerder heeft naar aanleiding van het beroep en schikkingsgesprek uitgebreid onderzocht of het tentamen niet te moeilijk was, te omvangrijk was, wel-representatief was en/of te weinig theorievragen bevatte. De conclusies van dit uitgebreide onderzoek zijn dat het tentamen niet te moeilijk was (o.a. Prof. K in het algemeen en dr. M meer specifiek aan de hand van vraag 1 nog eens toegelicht), het tentamen omvangrijk was, maar niet te omvangrijk. Het tentamen was goed te doen voor een vooraf goed geoefende student. Veel studenten bleven tot het einde van het tentamen zitten, maar dat is niet ongebruikelijk bij een open-boek tentamen. Voorts was het tentamen wel representatief, er was een zeer goede spreiding over zowel de hoofdstukken als over de onderwerpen en bevatte het tentamen niet te weinig theorievragen (11 van de 20 vragen gingen (deels) over theorie). Het is verweerder niet duidelijk waarom een inhoudelijke vergelijking met eerdere jaren relevant zou zijn, m.a.w. wat voor een relevantie voor de thans voorliggende vraagstelling daar uit zou kunnen komen.

Verweerder geeft aan dat de resultaten van een groot deel van de appellanten gedurende het studiejaar mager zijn, zodat niet geconcludeerd kan worden dat zij “de pineut” zijn omdat er een moeilijk hertentamen is afgenomen.

Verweerder is van mening dat er voor een extra tentamenkans gegronde redenen moeten zijn. Het kan niet zo zijn dat enkel omdat veel studenten klagen dat het tentamen te moeilijk was er een extra kans zou worden geboden. Gelet op het vorenstaande acht verweerder geen gegronde redenen aanwezig om een extra kans aan te bieden.

Tot slot verzoekt verweerder het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen.

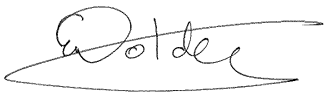
Uit de door verweerder overgelegde stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen blijkt dat verweerder een uitgebreid en gedegen onderzoek heeft verricht naar aanleiding van de klachten van appellanten. Het College stelt vast dat er uit dat onderzoek geen aanwijzingen zijn voortgekomen dat het tentamen BRM om een of andere reden niet in orde zou zijn.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 19 juni 2014 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter,
Prof. dr. R. Broer en mevrouw R. van der Wiel, leden in tegenwoordigheid van
mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.